

1926 Jun 24 ILO Genève

256 Konvensjon 22 om sjømenns hyreavtale.

Revidert ved konvensjonene om revisjon av sluttbestemmelsene 9. oktober 1946 og 26. juni 1961.

Oversettelse

Generalkonferansen for den Internasjonale Arbeidsorganisasjon, som har vært sammenkalt i Genève av Styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå og møtt i sitt 9de sammentrede den 17de juni 1926, og

som har besluttet å vedta visse forslag med hensyn til sjømenns hyreavtale, hvilket spørsmål går inn under første sak på konferansens dagsorden, og

som har besluttet at disse forslag skal ta formen av en internasjonal konvensjon,

vedtar den 24. juni 1926 følgende konvensjon, som skal benevnes Hyreavtalekonvensjon for sjømenn, 1926, til å bli ratifisert av Medlemmene av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon overensstemmende med de forskrifter som er fastsatt i konstitusjonen for den Internasjonale Arbeidsorganisasjon:

Art. 1. 1. Denne konvensjon skal gjelde alle sjøgående skib, registrert i en Medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon, og skal gjelde slike skibs eiere, førere og sjømenn.

2. Den skal ikke gjelde:

- (a) krigsskib,
- (b) regjeringskib, som ikke farer i ervervsmessig sjøfart,
- (c) skib i kystfart,
- (d) lyst-yachter,
- (e) indiske «country-craft»,
- (f) fiskefartøier,
- (g) skib under 100 brutto register tonn eller 300 kubikkmeter eller skib i hjemmfart under en tonnasjeregrense fastsatt i nasjonal lov for særlig å regulere denne fart, gjeldende den dag da denne konvensjon blev vedtatt.

Art. 2. Når det gjelder denne konvensjon, skal følgende uttrykk ha nedenstående betydning:

a) Uttrykket «skib» omfatter ethvert skib eller båt av alle slag, hvad enten fartøiet eies offentlig eller privat, når det vanligvis anvendes i sjøfart.

b) Uttrykket «sjømann» omfatter enhver person som er sysselsatt eller forhyrt i noen egenskap ombord på et skib og som er innført i mannskapslisten. Det utelukker førere, losere, kadetter og elever ombord i skoleskib, behørig antatte lærlinger, mannskap i krigsflåten og andre personer i en regjerings stadige tjeneste.

c) Uttrykket «fører» omfatter enhver person som har kommando over og ansvar for et skib undtagen losere.

d) Uttrykket «skib i hjemmfart» betyr et skib i fart mellom et land og nabolandets havner innenfor geografiske grenser, fastsatt i den nasjonale lov.

Art. 3. 1. En hyreavtale skal undertegnes både av skibets eier eller hans fullmektig og av sjømannen. Før avtalen undertegnes, skal der gis såvel sjømannen som hans rådgiver rimelig anledning til å undersøke den.

2. Sjømannen skal undertegne avtalen under slike forhold som blir foreskrevet i den nasjonale lov i øiemed å sikre tilstrekkelig tilsyn fra vedkommende offentlige myndighets side.

3. Foranstående bestemmelser skal regnes for å være iaktatt når vedkommende myndighet bevidner at avtalens

bestemmelser har vært den forelagt skriftlig og er blitt bekreftet både av skibets eier eller hans fullmektig og av sjømannen.

4. Den nasjonale lov skal treffe hensiktsmessige bestemmelser i øiemed å sikre at sjømannen har forstått avtalen.

5. Avtalen må ikke inneholde noe som strider mot bestemmelsene i den nasjonale lov eller i denne konvensjon.

6. Den nasjonale lov skal foreskrive slike videre formaliteter og garantier med hensyn til inngåelsen av hyreavtalen som måtte bli ansett nødvendig til å beskytte skibets eiers og sjømannens interesser.

Art. 4. 1. Der skal treffes hensiktsmessige forføyninger overensstemmende med nasjonal lov for å sikre at avtalen ikke inneholder noen bestemmelse som fra partenes side tilskiker på forhånd å avtale å avvike fra de almindelige regler med hensyn til jurisdiksjon vedrørende avtalen.

2. Denne artikkel skal ikke fortolkes slik at den utelukker henvisning til voldgift.

Art. 5. 1. Enhver sjømann skal bli gitt et dokument som inneholder en oppgave over hans arbeide ombord i skibet. Dokumentets form, de enkeltheter som skal anføres i det og den måte som slike enkeltheter skal innføres på, skal fastsettes i den nasjonale lov.

2. Dokumentet må ikke inneholde noen anførsel om hvordan sjømannen har utført sitt arbeide, eller om hans lønn.

Art. 6. 1. Avtalen kan slutes enten for et bestemt tidsrum eller for reisen eller, såfremt det er tillatt ifølge den nasjonale lov, for et ubestemt tidsrum.

2. Avtalen skal klart angi hver av partenes rettigheter og forpliktelser.

3. Den skal i alle tilfelle inneholde følgende enkeltheter:

- (1) Sjømannens etternavn og andre navn, hans fødselsdag eller alder og hans fødested.
- (2) Sted og dag for avtalens inngåelse.
- (3) Navnet på det eller de skib som sjømannen forplikter sig til å tjene ombord i.
- (4) Antallet av skibets besetning, såfremt det blir krevd i den nasjonale lov.
- (5) Den eller de reiser som skal foretas, såfremt dette kan bli avgjort på den tid da avtalen slutes.
- (6) Den egenskap som sjømannen skal gjøre tjeneste i.
- (7) Om mulig det sted og den dag som sjømannen har å melde sig til tjeneste ombord.
- (8) Mengden av livsfornödenheter som skal skaffes sjømannen, med mind-

re et annet system er foreskrevet i den nasjonale lov.

- (9) Beløpet for hans lønn.
- (10) Utløpet av avtalen og vilkårene herfor, det vil si:
- (a) hvis avtalen er sluttet for et bestemt tidsrum, den dag som er satt for dens utløp;
- (b) hvis avtalen er sluttet for en reise, bestemmelsehavnen og den tid som må forløpe efter ankomsten for sjømannen blir avskjediget;
- (c) hvis avtalen er sluttet for et ubestemt tidsrum, de vilkår som gir hver av partene rett til å spørre, likesom også det varsel som kreves for slik spørsmål, dog slik at dette tidsrum ikke må være kortere for skibets eier enn for sjømannen.
- (11) Den årlige ferie med lønn som tilkommer sjømannen efter ett års tjeneste for samme rederi, såfremt slik ferie er foreskrevet i den nasjonale lov.
- (12) Mulige andre enkeltheter som den nasjonale lov måtte kreve.

Art. 7. Såfremt den nasjonale lov foreskriver at der skal føres med ombord en mannskapsliste, skal den særlig foreskrive at avtalen enten skal innføres i eller bli føiet som bilag til mannskapslisten.

Art. 8. I det øiemed at sjømannen skal kunne skaffe sig kjennskap til sine rettigheters og forpliktelsers art og utstrekning, skal den nasjonale lov foreskrive de forføininger som skal treffes for å sette ham i stand til å få klar opplysning ombord med hensyn til arbeidsforholdene, enten ved opslag av hyreavtalens vilkår på et sted som er lett tilgjengelig fra besetningens oppholdssted, eller ved andre hensiktsmessige midler.

Art. 9. 1. En avtale for en ubestemt tid kan bli bragt til opphør av en av partene i en hvilken som helst havn hvor skibet laster eller losses, forutsatt at det i avtalen fastsatte varsel blir gitt, og dette varsel må ikke være kortere enn fire og tyve timer.

2. Varsel skal gis skriftlig; den nasjonale lov skal foreskrive den fremgangsmåte for varslingen som er best skikket til å avskjære efterfølgende tvist mellom partene om dette punkt.

3. Den nasjonale lov skal fastsette de undtagelsesvise omstendigheter, under hvilke opsigelse av avtalen ikke skal bringe den til opphør selv om varsel blir behørig gitt.

Art. 10. En avtale sluttet for en reise, for et bestemt tidsrum, eller for et ubestemt tidsrum, kan bringes til lovlig opphør ved:

- (a) gjensidig overenskomst mellom partene,
- (b) sjømannens død,
- (c) skibets forlis eller fullstendige sjøudyktighet,
- (d) enhver annen årsak som måtte bli fastsatt i nasjonal lov eller i denne konvensjon.

Art. 11. Den nasjonale lov skal fastsette de omstendigheter under hvilke eieren eller føreren øieblikkelig kan avskjedige sjømannen.

Art. 12. Den nasjonale lov skal også fastsette de omstendigheter under hvilke sjømannen kan kreve sin øieblikkelige avskjed.

Art. 13. 1. Når en sjømann godtgjør for skibets eier eller hans fullmektig at han kan få skib å føre eller få ansettelse som styrmann eller maskinist eller noen annen stilling av høiere grad enn den han for nærværende har, eller at der siden han blev forhyret, er opstått noen annen omstendighet som gjør det til en velferdssak for ham å bli tillatt å få avskjed, kan han kreve sin avskjed, forutsatt at han uten øket utgift for skibets eier og slik at det tilfredsstiller skibets eier eller hans fullmektig, skaffer en skikket og pålitelig mann i sitt sted.

2. I slikt tilfelle skal sjømannen ha rett til sin lønn inntil det tidspunkt da han forlater sin tjeneste.

Art. 14. 1. Hvad enn årsaken måtte være til opphøret eller fragåelsen av hyreavtalen, skal der skje innførsel i det dokument som sjømannen har fått overensstemmende med artikkel 5 og i mannskapslisten om, at han er blitt avskjediget, og denne innførsel skal efterlangende av en av partene bekreftes av vedkommende offentlige myndighet.

2. Sjømannen skal til enhver tid ha rett til, i tillegg til den oppgave som er nevnt i artikkel 5, fra føreren å få en særskilt bevidnelse om, hvordan han har utført sitt arbeide, eller, i mangel derav, en bevidnelse som angir, om han har helt ut oppfylt sine forpliktelser efter avtalen.

Art. 15. Den nasjonale lov skal treffe forføining for å sikre oppfyllelsen av forskriftene i denne konvensjon.

Art. 16. Den formelle ratifikasjon av denne konvensjon skal — overensstemmende med forskriftene i konstitusjonen for den Internasjonale Arbeidsorganisasjon — meldes til Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå for å bli registrert.

Art. 17. 1. Denne konvensjon skal tre i kraft den dag da ratifikasjonene av to Medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon er blitt registrert av Generaldirektøren.

2. Den blir bindende bare for de Med-

lemmer hvis ratifikasjoner er blitt registrert i det Internasjonale Arbeidsbyrå.

3. Senere trer konvensjonen i kraft for ethvert Medlem på den dag dets ratifikasjon er registrert i det Internasjonale Arbeidsbyrå.

Art. 18. Så snart ratifikasjoner av to Medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon er registrert i det Internasjonale Arbeidsbyrå, skal Arbeidsbyråets Generaldirektør gi melding om det til alle Medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon. Han skal også gi dem melding om registrering av ratifikasjoner som senere blir meldt til ham av andre Medlemmer av Organisasjonen.

Art. 19. Under forbehold av bestemmelsene i art. 17 forplikter ethvert Medlem som ratifiserer denne konvensjon, sig til ikke senere enn 1. januar 1928 å gjøre gjeldende bestemmelsene i art. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 og 15 og treffe sådan forføining som måtte være nødvendig for å bringe disse bestemmelser i utførelse.

Art. 20. Ethvert Medlem av den Inter-

nasjonale Arbeidsorganisasjon som ratifiserer denne konvensjon, forplikter sig til å gjøre den gjeldende for sine kolonier, besiddelser og protektorater overensstemmende med forskriftene i art. 35 i konstitusjonen for den Internasjonale Arbeidsorganisasjon.

Art. 21. Et Medlem som har ratifisert denne konvensjon, kan si den op ved utløpet av ti år fra den dag da konvensjonen første gang trådte i kraft, gjennom melding til registrering hos Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå. Sådan opsigelse får ikke virkning før et år efterat den er registrert i Arbeidsbyrået.

Art. 22. Når Styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå anser det nødvendig, skal Styret fremlegge for Generalkonferansen en beretning om anvendelsen av denne konvensjon, og overveie om spørsmålet om å revidere eller forandre konvensjonen bør settes op på konferansens dagsorden.

Art. 23. Den franske og den engelske tekst av denne konvensjon skal begge være autentiske.